

Academic Article

แนวทางการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุตามแนวคิดของยูเนสโก

The Guideline of Creating Learning City for Elderly in Line with UNESCO

กรกมล จิ่งสำราญ^{1*}, สิริกานต์ แก้วคงทอง², และ เฉลิมพร ปัญญาสุธารส³

Kornkamol Chuengsamran^{1*}, Sirikarn Keawkongthong², & Chalermporn Punjasutaros³

ARTICLE INFO

Name of Author & Corresponding Author: *

1. กรกมล จิ่งสำราญ*

Kornkamol Chuengsamran

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand.

Email: onec.part@gmail.com

2. สิริกานต์ แก้วคงทอง

Sirikarn Keawkongthong

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand.

Email: sirikarn.keawkongthong@gmail.com

3. เฉลิมพร ปัญญาสุธารส

Chalermporn Punjasutaros

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

Office of the Education Council, Ministry of Education, Thailand.

Email: chalermporn.pu@gmail.com

คำสำคัญ

เมืองแห่งการเรียนรู้; การสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้;

ผู้สูงอายุ; ยูเนสโก

Keywords:

Learning city; Creating learning city; Elderly; UNESCO

Article history:

Received: 22/11/2024

Revised: 20/12/2024

Accepted: 24/12/2024

Available online: 26/01/2025

How to Cite:

Chuengsamran, K. (2025). The Guideline of Creating Learning City for Elderly in Line with UNESCO. *Journal Dhamma for Life*, 31(1), 116-146.

ABSTRACT

This article aims to explore guideline for creating a learning city for elderly based on the development and creation of UNESCO's learning cities. The study examined relevant documents about establishing learning cities in cities that are part of the UNESCO Global Network of Learning Cities (GNLC). It also highlights the key initiatives that promote learning for elderly domestically and internationally, including the cities of Shanghai (People's Republic of China), Suwon (Republic of Korea), and in Thailand, Chiang Rai and Phayao. The synthesis of the information was categorized according to the guidelines for developing and creating a learning city by UNESCO, which include: 1) Develop a plan, 2) Involve all stakeholders,

3) Celebrate learning, 4) Make learning accessible to all, 5) Monitor and evaluate progress, and 6) Ensure sustainable funding. The study showed that each city has its own unique approach in establishing Learning Cities (LC), but there are common elements. These include setting

a clear vision, goals, and mechanisms for driving LC that promotes collaboration between the government, all stakeholders, and the local community. Additionally, the establishing of committee which consists of stakeholders from various sectors is crucial. Furthermore, learning resources and learning spaces are created spread throughout the city, ensuring that they are within walking distance for the elderly. It is also found that there is a regular survey of the needs and satisfaction of learners in order to develop and improve the courses for the elderly, based on their needs and interests.

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุตามแนวทางการพัฒนาและสร้างเมืองที่เป็นเครือข่ายเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโก (UNESCO Global Network of Learning Cities; GNLC) โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City; LC) ของ GNLC รวมถึง จุดเด่นในการดำเนินงานส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุทั้งในและต่างประเทศ ประกอบด้วย เมืองเซียงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน และเมืองซูวอน สาธารณรัฐเกาหลี และในประเทศไทย คือ เชียงราย และพะเยา ทั้งนี้การสังเคราะห์ข้อมูลแบ่งตามประเด็นแนวทางการพัฒนาและสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ของ GNLC ประกอบด้วย 1) Develop a plan: การวางแผน 2) Involve all stakeholders: สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3) Celebrate learning: ส่งเสริมในการจัดเทศกาลและงานกิจกรรมต่าง ๆ 4) Make learning accessible to all: ส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ 5) Monitor and evaluate progress: ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้า และ 6) Ensure sustainable funding: สนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอและมั่นคง จากผลการศึกษาพบว่า แต่ละเมืองมีจุดเด่นในการสร้าง LC ที่ต่างกัน แต่มีสิ่งเหมือนกัน คือ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และกลไกการขับเคลื่อนในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างภาครัฐ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/ภาคีเครือข่าย และประชากรในเมือง รวมถึง มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่มาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลากหลายภาคส่วนเพื่อขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ร่วมกันมีการสร้างแหล่งเรียนรู้/พื้นที่การเรียนรู้ที่กระจายอยู่รอบเมือง โดยอยู่ในระยะการเดินทางของวัยสูงอายุมีการสำรวจความต้องการและความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงรายวิชาสำหรับผู้สูงอายุตามความต้องการและความสนใจของผู้สูงอายุอยู่เสมอ

บทนำ

องค์การอนามัยโลก หรือ WHO (World Health Organization) ได้รายงานไว้ว่า ในช่วงปีของการระบาดโรค COVID-19 พบสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีจำนวนประมาณ 1 พันล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 14 ของประชากรทั่วโลกโดยประมาณ) และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเป็น 1.4 พันล้านคน ในปี ค.ศ. 2030 และ 2.1 พันล้านคน (ร้อยละ 29 ของประชากรของโลก) ในปี ค.ศ. 2050 นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มอีกว่า ในอีก 10 ปีถัดไปจากปี ค.ศ. 2050 จำนวนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถคาดการณ์จำนวนได้ (WHO, 2020) สำหรับประเทศไทย ในปี ค.ศ. 2019 จำนวนประชากรของผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 60 ปีและเด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปี มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 11 ของประชากรทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตาม ในปี ค.ศ. 2024 หรือ พ.ศ. 2567 พบว่าประชากรผู้สูงอายุที่อายุมากกว่า 60 ปี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 21 ในขณะที่ประชากรเด็กที่อยู่ที่ยุวัย 15 และคาดการณ์ไว้ว่า ในปี ค.ศ. 2030 หรือ พ.ศ. 2573 จะมีผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มากกว่าร้อยละ 25 และจะมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ค.ศ. 2040 หรือ พ.ศ. 2583 มีแนวโน้มว่า ประชากรผู้สูงอายุของ

ประเทศไทยอยู่ที่ร้อยละ 31 ของประชากรทั้งหมด (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2563; สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2567; สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564)

องค์การสหประชาชาติ (United Nations : UN) ได้แบ่งเกณฑ์การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุไว้ 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging society) คือ ระดับที่มีจำนวนคนอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 หรือจำนวนคนอายุ 65 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 7 2) ระดับสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged society) ระดับที่มีจำนวนคนอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 20 หรือจำนวนคนอายุ 65 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 14 และ 3) ระดับสังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัว (Super-aged society) ระดับที่มีจำนวนคนอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 28 หรือจำนวนคนอายุ 65 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 20 (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2563; สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2567; สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) ดังนั้น จากข้อมูลสถิติผู้สูงอายุในประเทศไทยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในปี ค.ศ. 2024 หรือ พ.ศ. 2567 ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัวใน ปี พ.ศ. 2583 จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประเทศดังกล่าว จึงเป็นที่มาว่า ประเทศไทยต้องวางแผนเพื่อรับมือกับการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์

หนึ่งในเรื่องประเทศไทยควรวางแผนและให้ความสำคัญเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ในอนาคต คือ สวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในสังคมไทย เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรี คุณค่า และคุณภาพที่ดีของชีวิต ตลอดจนเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้เกิดความเป็นธรรมสำหรับผู้สูงอายุในฐานะที่เป็นหนึ่งในสมาชิกของสังคม โดยมุ่งสร้างสิทธิประโยชน์ในการเข้าถึงสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ที่ครอบคลุม 7 ด้าน ได้แก่ การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงานและการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2563) ทั้งนี้ หนึ่งในด้านที่สำคัญที่จะสามารถพัฒนาผู้สูงอายุได้ทั้งสติปัญญา ภายภาค และสภาพจิตใจ คือ การสนับสนุนสวัสดิการด้านการศึกษา ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนและจัดการให้ข้อมูลข่าวสาร การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ทั้งเชิงวิชาการและวิชาชีพเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและมุ่งให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ โดยวิธีการที่ทรงประสิทธิภาพมากที่สุดคือการสร้างพื้นที่เมืองให้ทุกแห่งเป็นแหล่งเรียนรู้ของผู้สูงอายุ หรือการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้

ตามความหมายของ UNESCO เมืองแห่งการเรียนรู้ คือ เมืองที่มีการระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วน เพื่อใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับประชากรที่ครอบคลุมทุกช่วงวัย กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตั้งแต่วัยในระดับครอบครัวและชุมชน จนขยายไปในระดับเมือง เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานที่ ผสมผสานกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ตลอดจนเพื่อเสริมสร้างนิสัยให้ประชาชนเป็นนักเรียนรู้อยู่ตลอดทั้งชีวิต ทั้งนี้ การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในพัฒนาคน การมีส่วนร่วมของคนในสังคม ระบบเศรษฐกิจ และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นได้อย่างได้อย่างยั่งยืน โดยแนวทางการออกแบบการพัฒนาและสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโก (UNESCO)

ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) Develop a plan: การวางแผน 2) Involve all stakeholders: สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3) Celebrate learning: ส่งเสริมในการจัดเทศกาลและงานกิจกรรมต่าง ๆ

4) Make learning accessible to all: ส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ 5) Monitor and evaluate progress: ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้า และ 6) Ensure sustainable funding: สนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอและมั่นคง ทั้งนี้ ในปัจจุบันมีเครือข่ายเมืองแห่งการเรียนรู้ (UNESCO Global Network of Learning Cities; GNLC) กว่า 356 เมือง ใน 79 ประเทศทั่วโลก แต่ละเมืองมีจุดเด่นใน

การสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน โดยเมืองที่มีการส่งเสริมการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุที่น่าสนใจคือ เมืองเซียงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน และเมืองซูวอน สาธารณรัฐเกาหลี สำหรับประเทศไทยมีเครือข่ายเมืองแห่งการเรียนรู้จำนวน 10 เมือง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ขอนแก่น ยะลา เชียงราย เชียงใหม่ ภูเก็ต ฉะเชิงเทรา สุโขทัย พะเยา และหาดใหญ่ โดยพบว่าเมืองที่มีจุดเด่นในการดำเนินงานด้านส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ คือ เชียงราย และพะเยา

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในบริบทของประเทศไทยพบว่า แม้อีก 5 ปีข้างหน้าประเทศไทยกำลังจะก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ แต่หลายเมืองยังไม่มีแผนจัดการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุอย่างเป็นรูปธรรม บทความวิชาการฉบับนี้จึงได้ทำการสังเคราะห์วิธีการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 4 เมือง ได้แก่ เมืองเซียงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน เมืองซูวอน สาธารณรัฐเกาหลี พะเยา และเชียงราย ตามแนวทางการออกแบบการพัฒนาและสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโกที่ประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุของเมืองต่าง ๆ ในประเทศไทย

1. ผู้สูงอายุกับการเรียนรู้

1.1 เป้าหมายเรียนรู้ของผู้สูงอายุ

ตามทฤษฎีของ Malcolm Knowles ที่ได้มีการเผยแพร่ในปี 1989 แสดงให้เห็นว่าความต้องการในการเรียนรู้ของวัยผู้ใหญ่/ผู้สูงอายุ มีความแตกต่างจากการเรียนรู้ของวัยเด็ก โดยเป้าหมายหลักของการเรียนรู้ของผู้สูงอายุคือ เพื่อให้ผู้สูงอายุยังคงเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้และมีส่วนร่วม (active and involved citizens) สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้อย่างปกติสุข (Luppi, 2011) โดย Luppi (2011) ได้อธิบายรายละเอียดเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้สูงอายุ ดังนี้

1) มุมมองทางจิตวิทยา (The psychological perspective) เป้าหมายของการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุสามารถเชื่อมโยงไปถึงความต้องการของผู้สูงอายุตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of needs theory) แสดงดังภาพที่ 1 มีรายละเอียดแต่ละขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านกายภาพ (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic needs) ที่มนุษย์ทุกคนต้องการเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ซึ่งมีพลังมากที่สุด เช่น ความต้องการอากาศ อาหาร น้ำ ยารักษาโรค

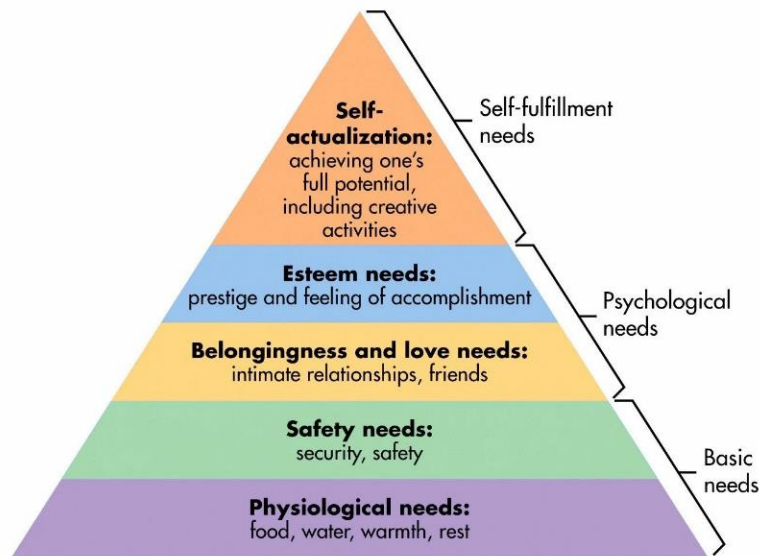
ขั้นที่ 2 ความต้องการในความมั่นคงและปลอดภัย (Safety and security needs) ความต้องการในขั้นนี้เป็นความต้องการที่จะมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง ต้องการที่จะคาดเดาสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ รวมไปถึงสามารถจัดการชีวิตของตนเองได้ เช่น ความมั่นคงทางอารมณ์ (emotional security) ความมั่นคงทางการเงิน (financial security)

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belonging and love needs) เมื่อ 2 ขั้นแรกได้รับการสนองความต้องการแล้ว มนุษย์จะสร้างความรักและความผูกพันกับผู้อื่น

โดยความต้องการขั้นนี้ยังรวมไปถึงความรู้สึกถึงการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม/ชุมชน

ขั้นที่ 4 ความต้องการการได้รับเคารพนับถือ (Esteem needs) แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ความเคารพนับถือตนเอง (Esteem for oneself) เช่น ศักดิ์ศรี ความสำเร็จ และ 2) ความเคารพนับถือจากผู้อื่น (The desire for reputation) เช่น การยอเยอ เกียรติยศ

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะเข้าใจประจักษ์ตนเองอย่างแท้จริง (Self-actualization needs) เป็นความต้องการขั้นที่สูงที่สุด โดยเป็นความต้องการตระหนักรู้ถึงศักยภาพของตนเอง รวมไปถึงการตระหนักรู้ในส่วนที่ตนเองขาด ตลอดจน ความต้องการที่จะเรียนรู้เพื่อให้ตนเองพัฒนาและเติบโต

แผนภาพที่ 1 Maslow's Hierarchy of needs theory

ที่มา: Saul McLeod (2024)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ตามทฤษฎีพัฒนาการทางด้านจิตใจ (psychological development) พบว่าความต้องการ (needs) ในการเรียนของวัยสูงอายุ คือ การสรุปทบทวน (recapitulate) และการบูรณาการ (reintegrate) ประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาในอดีตเพื่อเติมเต็มการดำรงชีวิตในปัจจุบันให้สมบูรณ์แบบ โดย Luppi (2011) ได้อ้างถึงการศึกษาของ Schaie (1977) ที่แสดงให้เห็นว่าวัยสูงอายุเป็นช่วงเวลาของการปรับตัวเข้าสู่ช่วง

วัยที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ที่มีความซับซ้อนลดลง ตลอดจนประสิทธิภาพทางกายภาพก็ลดลงไปด้วย

2) มุมมองทางพฤฒาวิทยา (The geragogical perspective)

ตามมุมมองทางพฤฒาวิทยาได้กล่าวว่า การเรียนของผู้สูงอายุมีจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถปรับตัวเข้ากับวิถีชีวิตใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งก่อให้เกิดความต้องการใหม่ๆ ที่ผู้สูงอายุอาจไม่เคยพบเจอมาก่อน การเรียนรู้ของผู้สูงอายุจึงต้องการปรับปรุงให้ทันสมัย (update) และมีความหลากหลายอยู่เสมอ ทั้งนี้ เป้าหมายการเรียนรู้ในมุมมองของพฤฒาวิทยาประกอบไปด้วย

- ได้รับการเติมเต็มความรู้และทักษะที่ผู้สูงอายุขาดหายไป
- ได้ใช้เวลาว่างเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ
- ได้รับการสนับสนุนในการเริ่มต้นบทบาทใหม่ในวัยสูงอายุ ซึ่งเป็นบทบาทที่แตกต่างจากวัยทำงาน
- ได้รับการสนับสนุนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

ท้ายที่สุดแล้ว จะเห็นได้ว่าในมุมมองทางพฤฒาวิทยา การเรียนรู้ในวัยผู้สูงอายุมีเป้าหมายเพื่อที่จะปลูกฝังการเรียนรู้และพัฒนาผู้สูงอายุให้ค้นพบวิธีการใช้ชีวิตในรูปแบบใหม่อย่างมีคุณค่า

นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2564) ได้อธิบายถึงเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้สูงอายุ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) เป้าหมายที่เป็นองค์ความรู้ (Knowledge Goals) หมายถึง การได้รับข้อมูล ความรู้การสร้าง ความพึงพอใจต่อความใคร่รู้ใคร่ศึกษา

2) เป้าหมายส่วนตัว (Personal Goals) หมายถึง การได้งานใหม่ การก้าวหน้าในงานที่ทำอยู่ การจบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

3) เป้าหมายของชุมชน (Community Goals) หมายถึง การเข้าใจปัญหาของชุมชน การแก้ปัญหาของชุมชน การเป็นพลเมืองดี

4) เป้าหมายทางศาสนา (Religious Goals) หมายถึง การยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น การทำนุบำรุงศาสนา

5) เป้าหมายด้านการหลีกเลี่ยง (Escape Goals) หมายถึง การหลบเลี่ยง/หลีกเลี่ยงจากความจำเจในชีวิต การหลีกเลี่ยงจากปัญหาส่วนตัว และสิ่งที่ไม่พึงพอใจ

6) เติมเต็มข้อผูกพัน (Obligation Fulfillment) หมายถึง การทำให้ได้ตามข้อกำหนดมาตรฐานการศึกษา การสร้างความพึงพอใจให้แก่อาจารย์

7) เป้าหมายเพื่อเติมเต็มชีวิตตัวเอง (Personal Fulfillment) หมายถึง การเป็น/ปฏิบัติในบทบาทสามีภรรยาหรือพ่อแม่ที่ดี การเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคม และการเป็นบุคคลที่มีความสุขในชีวิตจากการศึกษาเอกสารข้างต้นทำให้เห็นว่าเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้สูงอายุมีความแตกต่างจากเป้าหมายการ

เรียนรู้ของวัยเด็กหรือวัยผู้ใหญ่อย่างชัดเจน ทั้งนี้ หนึ่งในเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้สูงอายุที่ชัดเจน คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตใจ กล่าวคือเป้าหมายในการเรียนรู้มีความครอบคลุมทั้งมิติทางกายภาพ เช่น ความต้องการพื้นฐาน (สุขภาพร่างกาย ความรู้ในการดำรงชีวิต หรือการฝึกอาชีพตามความสนใจ) และทางจิตวิทยา เช่น ยกระดับสภาพจิตใจ ความพึงพอใจ หรือตอบสนองความต้องการ

1.2 ความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ตลอดชีวิตกับผู้สูงอายุ

การจัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุมักถูกมัดโยงไว้กับการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) ซึ่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นแขนงหนึ่งของการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต โดยการเรียนรู้จะถูกปรับไปตามบริบทของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นความต้องการส่วนตัว สภาพสังคม ชุมชน สิ่งแวดล้อม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า

เป็นการบูรณาการความรู้เข้ากับวิถีชีวิต โดยไม่ยึดติดแค่กระบวนการ แต่ความรู้ที่ได้ต้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ ได้ ซึ่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตในสังคมที่มีความผันผวนและวุ่นวายได้อย่างยั่งยืน การเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นการศึกษานอกระบบ (non-formal education) ที่มีหลากหลายรูปแบบทั้งการศึกษาผ่านหลักสูตร การอบรมระยะสั้น-ยาว ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุต้องคำนึงทั้งในมิติของจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ตลอดจน ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งล้วนมีความสำคัญอย่างมากในการที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพและความสามารถในการดูแลตนเองหรือพหุติพลัง (Active Ageing) จะส่งผลให้ผู้สูงอายุเป็นผู้สูงอายุที่มีสุขภาพที่ดี (Healthy Ageing) มีความสมบูรณ์ทั้งกาย จิต สังคม และ

จิตวิญญาณ โดยไม่ใช่แค่เพียงปราศจากโรคเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการมีความสามารถในการปรับตัวตามสภาวะการเปลี่ยนแปลงไปตามวัยที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม หนึ่งในวิธีการที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุ คือ การสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยยูเนสโก (UNESCO) ได้ส่งเสริมให้เกิดเมืองแห่งการเรียนรู้ทั่วโลก ภายใต้ชื่อ UNESCO Global Network of Learning cities ในปัจจุบันมีสมาชิกแล้วกว่า 79 ประเทศ รวมเมืองแห่งการเรียนรู้ทั้งสิ้น 356 เมืองทั่วโลก ครอบคลุมการศึกษาตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงผู้สูงอายุ ที่สนับสนุนวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเข้มแข็ง ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ในครอบครัวและชุมชน โดยการเรียนรู้จะมีพื้นฐานมาจากบริบทของพื้นที่ที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ ซึ่งมุ่งให้ความสำคัญกับการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตลอดจน มีการบริหารจัดการเชิงนโยบายและการขับเคลื่อนเชิงระบบอย่างมีส่วนร่วม นอกจากนี้ ตัวอย่างระบบการจัดการศึกษาที่นิยมกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก เช่น มหาวิทยาลัยวัยที่สาม (The universities of the third age) ที่เกิดจากการรวมตัวกันของกลุ่มผู้สูงอายุที่มีจุดประสงค์เหมือนกัน คือ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการแบ่งปันความรู้ ทักษะ และความสนใจในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ทุกคนมีความเป็นมิตรซึ่งกันและกัน (Hosnjak et al., 2020) โดยการศึกษาที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าผู้สูงอายุในมหาวิทยาลัยวัยที่สาม มีแรงจูงใจในการเรียนรู้สูง มีความตั้งใจระหว่างกระบวนการเรียนรู้ และมีความรับผิดชอบ

ต่องานที่ได้รับมอบหมาย รวมไปถึง ผู้สูงอายุยังสามารถระบุความต้องการและเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเองได้ ตลอดจน พร้อมทั้งจะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยฯ ให้ดีขึ้น (Cadorin et al., 2020)

จากการศึกษาเอกสารข้างต้นจะเห็นได้ว่า เมืองแห่งการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้สูงอายุได้ตรงตามบริบทความต้องการของผู้สูงอายุ และพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้สูงอายุเกิดขึ้นได้อย่างยั่งยืน

1.3 เป้าหมายของการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ

การพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุมีเป้าหมายหลัก คือ ต้องการให้ผู้สูงอายุมีภาวะพลัดพลัง (Ravee Sajjasophon, 2015) โดยกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2567) ให้ความหมายของพลัดพลัง หรือ Active Ageing ตามองค์การอนามัยโลกว่า คือ การส่งเสริมสุขภาพ การมีส่วนร่วม และความมั่นคง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่คนสูงวัย โดย Ravee Sajjasophon (2015) ได้มีการกล่าวถึงเป้าหมายของการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ ประกอบด้วย เพื่อสุขภาพที่ดี เพื่อสัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัว เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต เพื่อสร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคม เพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม

2. แนวทางการพัฒนาและสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโก (UNESCO)

UNESCO (2019) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาและสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน แสดงดังภาพที่ 2 รายละเอียดดังนี้

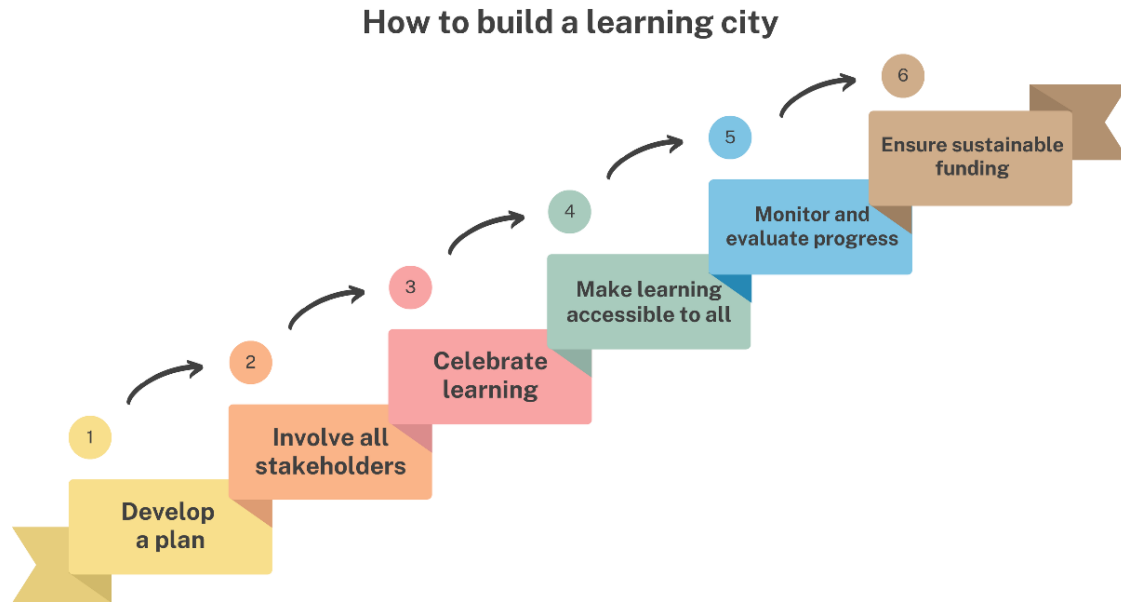
2.1 Develop a plan: การวางแผน

การวางแผน ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ รวบรวมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (identifying stakeholders) ระบุจุดประสงค์ (defining objectives) และพัฒนากลยุทธ์ในการดำเนินการ (developing actionable strategies) โดยมีปัจจัยสำคัญดังนี้

- 1) ผู้ดำเนินการต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้
- 2) การวางแผนที่มีความครอบคลุม ซึ่งจะช่วยให้สามารถดึงดูดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ส่งผลให้มีเงินทุนและทรัพยากรที่มั่นคงและยั่งยืน
- 3) การกำหนดเป้าหมายที่แน่ชัด ซึ่งต้องสามารถวัดและประเมินผลได้ สอดคล้องกับบริบทของเมือง และมีกรอบระยะเวลาในการดำเนินการที่แน่ชัด
- 4) เริ่มต้นด้วยการวางแผนการดำเนินงานในวงเล็กแล้วจึงขยายออกไปในวงกว้าง

5) มีการติดตามและประเมินผลของแผนการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยแผนการดำเนินงานนี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการ

แผนภาพที่ 2 แนวทางการพัฒนาและสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโก

2.2 Involve all stakeholders: สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ทั้งนี้ คณะกรรมการคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มาจากหลากหลายภาคส่วน ทั้งส่วนภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม หรือแม้กระทั่งตัวบุคคล โดยต้องส่งเสริมให้คณะกรรมการดังกล่าวมีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินการ และประเมินผล โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

- 1) ในสร้างการมีส่วนร่วม ตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องมีความหลากหลาย (diverse groups and sectors)
- 2) ทำความเข้าใจให้แน่ชัดว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละหน่วยงาน/บุคคลมีความเชี่ยวชาญทางด้านใด แล้วจึงมอบหมายงานด้านนั้นให้รับผิดชอบ
- 3) การทำงานร่วมกับเมืองอื่น ๆ จะช่วยเสริมสร้างการสร้างให้เมืองแห่งการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ

2.3 Celebrate learning: ส่งเสริมในการจัดเทศกาลและงานกิจกรรมต่าง ๆ

ส่งเสริมในการจัดเทศกาลและงานกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างแรงขับเคลื่อนให้ประชาชนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจน เป็นการสร้างทัศนคติให้เห็นว่าการเรียนรู้ไม่ใช่สิ่งที่น่าเบื่อเสมอไป นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างความตระหนักให้เห็นถึงประโยชน์ของการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรและชุมชนต่าง ๆ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีให้กับประชาชนในเมือง ทั้งนี้ การจัดเทศกาลหรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ มีข้อสังเกตดังนี้

- 1) เลือกจัดงานภายใต้แนวคิดที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม วิถีชีวิตของผู้คนในเมืองนั้น ๆ
- 2) หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม กลุ่มบุคคล หรือคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ควรเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดเทศกาล/กิจกรรม
- 3) ใช้สื่อและวิธีการที่หลากหลายเพื่อดึงดูดผู้เข้าร่วม
- 4) สร้างสภาพแวดล้อมที่มีชีวิตชีวา และการมีส่วนร่วมของหน่วยงานในเมือง เพื่อสร้างบรรยากาศเชิงบวกให้ประชาชนอยากที่จะเรียนรู้

2.4 Make learning accessible to all: ส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้

ส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ เป็นการสร้างเมืองให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้ จะต้องเข้าใจก่อนว่าประชาชนในเมืองต้องการที่จะเรียนรู้หรือมีความสนใจในเรื่องอะไร แล้วจึงสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อผู้เรียน/ประชาชนในเมืองที่มีความหลากหลาย โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ว่าผู้คนในเมืองต้องการเรียนรู้หรือสนใจในเรื่องอะไร ซึ่งทำได้โดยการศึกษาบริบทของชุมชนในเมืองนั้น ๆ ทำความเข้าใจว่าแต่ละชุมชนมีความต้องการเฉพาะในเรื่องไหน โดย ต้องไม่ลืมความต้องการของกลุ่มคนที่มีความเปราะบางทางสังคม และผู้ที่มีความต้องการพิเศษด้วย
- 2) สร้างการเรียนรู้ที่มีคุณภาพโดยจัดการศึกษาให้ประชาชนตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา มีการสร้างพื้นที่การเรียนรู้ในชุมชน ในสถานที่ทำงาน ตลอดจน มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้
- 3) ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยสร้างทัศนคติให้ผู้คนในเมืองยอมรับว่าการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน โดยมีการเปลี่ยนพื้นที่สาธารณะให้กลายเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ทุกคนพัฒนาทักษะและความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.5 Monitor and evaluate progress: ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้า

ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้า โดยการติดตามและประเมินผลจะมุ่งเน้นไปที่การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

มีการสำรวจทรัพยากรที่มีอยู่และการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เหล่านั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน ทั้งนี้ ต้องไม่ลืมการระดมเงินทุนที่ใช้ในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ที่สามารถได้มาจากภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม กลุ่มบุคคลในพื้นที่ โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

1) การสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มาจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม กลุ่มบุคคลในพื้นที่ และสมาชิกในชุมชน

2) มีการการระดมเงินทุน รวมถึงการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ได้สูงสุด

3) มีการพัฒนานวัตกรรมในการเรียนรู้

4) เงินทุนที่ระดมมาได้ต้องไปถึงผู้ที่ต้องการมากที่สุด โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางและชุมชนที่ด้อยโอกาส

5) การลงทุนด้านการศึกษาและการเรียนรู้เป็นการลงทุนที่หวังผลในระยะยาว โดยเมื่อสำเร็จผลแล้วจะส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และการเสริมสร้างวัฒนธรรมของเมืองได้อย่างยั่งยืน

2.6 Ensure sustainable funding: สนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอและมั่นคง โดยการสนับสนุนนี้ ไม่ได้ให้ความสำคัญเพียงแค่การระดมเงินทุนนั้น แต่รวมไปถึงการระดมทรัพยากรและการทำงานร่วมกัน โดยมีกลยุทธ์ส่งเสริมให้การทำงานร่วมกันและการระดมทรัพยากรมีความยั่งยืน ดังนี้

1) เงินทุน/งบประมาณอาจไม่ใช่ส่วนที่สำคัญที่สุดในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ หากแต่ทรัพยากรอื่น ๆ เช่น ทักษะมนุษย์ สื่อ และพื้นที่การเรียนรู้ก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน

2) ดึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สมาชิกชุมชน ภาคประชาสังคม และภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อระดมทุนและการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้

3) ใช้ทรัพยากรที่อยู่ในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น พื้นที่สาธารณะ ปราชญ์ชาวบ้าน/ครูภูมิปัญญา

4) จัดลำดับความเร่งด่วนในการจัดสรรเงินทุนตามความต้องการและการเข้าถึงของผู้เรียนรู้ เพื่อให้มีการกระจายโอกาสและการเข้าถึงการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน

3. รูปแบบของเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุตามมาตรฐานของยูเนสโก

ผู้เขียนได้ทำศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ และแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ตามมาตรฐานของยูเนสโกจากเมืองต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 4 เมือง ได้แก่ เมืองเซียงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน เมืองซูวอน สาธารณรัฐเกาหลี พะเยา และเชียงราย โดยทำการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องตามแนวทางการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโก 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) Develop a plan: การวางแผน 2) Involve all stakeholders: สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3) Celebrate learning: ส่งเสริมในการจัดเทศกาลและงานกิจกรรมต่าง ๆ 4) Make learning accessible to all:

ส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ 5) Monitor and evaluate progress: ติดตามและประเมินผล ความก้าวหน้า และ 6) Ensure sustainable funding: สนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอและมั่นคง โดยได้ แสดงผลรูปแบบของเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุตามมาตรฐานของยูเนสโก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุตามมาตรฐานของยูเนสโก

ประเด็น เมือง	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
เมืองเชียงใหม่ สาธารณรัฐ ประชาชนจีน	- วาง แผนการ สร้างเมือง แห่งการ เรียนรู้ที่มี ความยั่งยืน โดยมีความ ครอบคลุม การเรียนรู้ทั้ง ด้านสุขภาพ การศึกษา สำหรับ ผู้สูงอายุ การ ฝึกอบรม (VET) และ การเรียนรู้ เพื่อความ ยั่งยืน (ESD)	- สร้างเมือง แห่งการ เรียนรู้โดยดึง ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียจาก ทั้ง 4 ระดับ รอบเมือง คือ ละคร บ้าน ตำบล อำเภอ และ เทศบาล รวมแล้วมี แหล่งเรียนรู้ สำหรับผู้สูงอายุ กว่า 5,000 ศูนย์กระจาย อยู่ทั่วเมือง เชียงใหม่ - จัดตั้ง คณะกรรมการ ที่มาจาก หลากหลาย	- สร้างแหล่ง เรียนรู้รอบ เมือง เพื่อ ส่งเสริมให้ ผู้สูงอายุ สามารถ เรียนรู้ได้ อย่างสะดวก โดยมีการ กระจาย แหล่งเรียนรู้ ที่ครอบคลุม 4 ระดับ คือ ละครบ้าน ตำบล อำเภอ และเทศบาล ทั้งนี้ ผู้สูงอายุ สามารถเข้า ใช้บริการ แหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ได้	- มีการ พัฒนา The lifelong learning cloud เป็น การสร้าง บทเรียนเพื่อ ส่งเสริมการ เรียนรู้ของ ผู้สูงอายุโดย การพัฒนา แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้ ช่วงที่ 1 เป็น ช่วงเร่งด่วน ในการสร้าง บทเรียน เกี่ยวกับ สุขภาพ เพื่อให้ ผู้สูงอายุ สามารถ	- มีหน่วยงาน วิจัยที่ทำ หน้าที่ ประเมินผล และ วิเคราะห์ผล การจัด กิจกรรมการ เรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูล ไปใช้ในการ ปรับปรุง บทเรียน/ กิจกรรมตาม ความ ต้องการของ ผู้เรียนอย่าง แท้จริง	- มีการ ผลัดเปลี่ยน ให้แต่ละ หน่วยงานที่มี ความ เชี่ยวชาญใน ด้านนั้น ๆ จัดกิจกรรม เพื่อผู้สูงอายุ เช่น ศูนย์ แนะแนวการ เรียนรู้เพื่อ ผู้สูงอายุ เป็น ผู้รับผิดชอบ จัดการงาน แนะแนว การศึกษา ด้านศิลปะ เพื่อผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นการ สร้างให้ภาคี เครือข่าย

ประเด็น เมือง	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
		ภาคส่วนเพื่อขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้และมีการจัดประชุมในเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นประจำ	ตามความสะดวกและความต้องการของตัวเอง - มีการจัดทำตารางกิจกรรมเพื่อให้ผู้สูงอายุและทุกคนในเมืองสามารถเข้าร่วมได้ตามความต้องการ อาทิ ห้องสมุดซีกาเวย์ (Zikawei Library) มีการจัดกิจกรรมรายเดือนเพื่อผู้สูงอายุ เช่น การบรรยาย เรื่องการดูแลสุขภาพเพื่อป้องกันอัลไซ	รับมือกับ COVID-19 ที่อุบัติใหม่ได้ ช่วงที่ 2 Shanghai Learning Network เป็นช่วงของการวิเคราะห์หาความต้องการในการเรียนรู้ของผู้สูงอายุโดยใช้ฐานข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้สูงอายุ แล้วจึงทำการพัฒนาบทเรียนและเปิดให้บริการบนแพลตฟอร์มการเรียนรู้ ช่วงที่ 3 มีการเปิดตัว Live Online		รู้สึการเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้

เมือง ประเด็น	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
			<p>เมอร์ ในขณะที่ Shanghai Open University มีการสร้าง “elder e-school” ที่ เป็น แพลตฟอร์ม ออนไลน์ให้ผู้ สูงอายุได้ เรียนรู้และ ทำกิจกรรม เช่น การชง ชา การชง กาแฟ การ วาดรูป ระบายสีน้ำ ทั้งนี้ ในแต่ ละกิจกรรม จะมี ผู้รับผิดชอบ/ วิทยากร บรรยายที่มา จาก หลากหลาย</p>	<p>Classroom for Elderly Education in Shanghai เป็นบทเรียน ออนไลน์ แบบสด (live) เพื่อให้ ผู้เรียน สามารถ โต้ตอบกับ ผู้สอนใน ระหว่างเรียน ได้ โดยผู้สอน เป็น ผู้เชี่ยวชาญ ที่มาจาก หลายภาค ส่วนในเมือง เชียงใหม่</p>		

ประเด็น เมือง	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
			ภาคส่วนของเมือง			
เมืองซูวอน สาธารณรัฐ เกาหลี (OECD, 2020)	- เริ่มต้นจากรัฐบาลกลางต้องการให้ประชากรชาวเกาหลีใต้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จึงมีการจัดตั้ง National Institute for Lifelong Education (NILE) ภายใต้การดูแลของ Lifelong Education Act เพื่อเป็นหน่วยวางแผนและวางกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนการเรียนรู้	- คณะกรรมการขับเคลื่อนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Suwon City's Lifelong Learning Council) มีองค์ประกอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มาจากภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม โดยคณะกรรมการจะมีทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา สุขภาพ และผู้จัดทำนโยบาย - ซูวอนประสบความสำเร็จ	- มีการจัดเทศกาลใหญ่ของเมืองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีชื่อว่า Lifelong Learning Festival ซึ่งเป็นพื้นที่ให้ประชากรในเมืองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สนับสนุนทรัพยากรในการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรที่เป็นงบประมาณพื้นที่ และวิชาเรียน ได้พบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้	- เทศบาลเมืองซูวอนละเว้นการเก็บค่าธรรมเนียมในการเรียน ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรในเมือง และเป็นการกระตุ้นให้เด็กและผู้สูงอายุออกมาใช้พื้นที่สาธารณะในการเรียนรู้มากขึ้น - มีการส่งเสริมการเรียนรู้ของประชากรในเมืองด้วยการ	- ในการบริหารงานระดับเมืองซูวอนมีการจัดประชุมคณะกรรมการที่มาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลากหลายภาคส่วนเป็นประจำปีละ 1-2 ครั้ง โดยมีนายกเทศมนตรีเมืองซูวอนเป็นประธาน ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อปรึกษาหารือและรายงานผลการดำเนินงาน	- ในการระดมทรัพยากรเพื่อสร้างซูวอนเมืองแห่งการเรียนรู้ ครอบคลุมทั้งในมิติของเงินงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากเทศบาลเมือง ใช้ในการจัดตั้ง Suwon Lifelong Learning Centre ที่มีหน้าที่ในการวางแผนการดำเนินงาน ดำเนินการรายวิชาเรียน ประสานงาน

เมือง	ประเด็น	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
		ตลอดชีวิตของประเทศ - วางแผนขยายวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตไปยังส่วนภูมิภาค (เมืองต่าง ๆ) โดยมีเมืองทั้งหมด 17 เมืองที่มีการจัดตั้ง lifelong learning promotion center ซึ่งศูนย์ที่ตั้งในแต่ละเมืองมีความเป็นอิสระต่อส่วนกลางในการออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับประชากรและบริบทของ	ในการระดมทรัพยากรเพื่อสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยในปี 2562 สามารถระดมพื้นที่การเรียนรู้ได้กว่า 600 แห่งทั่วเมืองที่สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งการเรียนแบบทางการและไม่เป็นทางการ เช่น community center ห้องสมุด ศูนย์เยาวชน ศูนย์วัฒนธรรม ร้านกาแฟ ศูนย์สุขภาพ	ซึ่งกันและกัน รวมถึง เป็นการขยายเครือข่ายการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กว้างยิ่งขึ้น และเป็นการสร้างความตระหนักให้มีส่วนร่วมได้ส่วนเสียและประชากรในเมืองชวอนเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิตอีกด้วย	ทำป้ายประชาสัมพันธ์/ วิชาเรียนไว้ล่วงหน้า เพื่อดึงดูดผู้สนใจเข้าร่วม ทั้งนี้มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบการพิมพ์ออกมา เป็นโปสเตอร์และบนหน้าเว็บไซต์ ซึ่งที่ผ่านมาพบว่ามีคนเข้าใช้เว็บไซต์มากกว่า 1,000 คน - เมืองชวอนมีการพัฒนาและปรับปรุงรายวิชาสำหรับ ผู้สูงอายุตามความ	ทั้งในส่วนข้อดีที่ควรมีการดำเนินงานต่อไปและข้อเสียที่ต้องมีการแก้ไข นอกจากนี้ ผลการดำเนินงานประจำปี ยังใช้ในการพัฒนา นโยบาย (แบบ top-down) เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรในเมืองชวอนให้มีความต่อเนื่องและยั่งยืน	จัดหาอาสาสมัครวิทยากรในการบรรยาย รวมถึงจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการเรียนรู้ และ ทรัพยากรที่มารูปแบบพื้นที่การเรียนรู้ โดยมีสถานที่ทั่วเมืองกว่า 600 แห่ง เป็นเครื่องข่ายพื้นที่แห่งการเรียนรู้ บางพื้นที่ก็เป็นที่สำหรับ ประชาสัมพันธ์นวัตกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นแหล่งวางขายสินค้าจากผู้เรียน

เมือง ประเด็น	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
	<p>พื้นที่ ทั้งนี้ หัวหน้าศูนย์ ต้องร่วม ประชุมเพื่อ รายงานผลการ ดำเนินงาน ต่อส่วนกลาง ตลอดจน แลกเปลี่ยน เรียนรู้กับ ศูนย์จาก เมืองอื่น ๆ ปี ละ 3 ครั้ง</p> <p>- ชูวอนมี วิสัยทัศน์ใน การสร้างเมือง แห่งการ เรียนรู้คือ “triple A” เพื่อเข้าถึง การเรียนรู้ แบบ Anyone, Anywhere, in an easy way” และ “pleasure</p>			<p>ต้องการและ ความสนใจ ของผู้สูงอายุ อยู่เสมอ โดย มีการเปิด รายวิชาเรียน เพื่อผู้สูงอายุ กว่าร้อยละ 20 ของวิชา เรียนทั้งหมด - มีการจัดตั้ง School for Anything ที่ มีหน้าที่หลัก ในการ ออกแบบการ เรียนของ ผู้สูงอายุ ที่ ให้ผู้สูงอายุ เป็นทั้ง วิทยากรถ่ายทอด ความรู้ ให้เด็ก รุ่น ใหม่ และ เป็นผู้เรียนรู้ เอง ซึ่งวิชา เรียนต่าง ๆ จะถูก</p>		<p>ซึ่งทุกพื้นที่ ล้วนแต่ ส่งเสริม วัฒนธรรม การเรียนรู้ ตลอดชีวิต ของ ประชากรใน เมืองทั้งสิ้น</p>

ประเด็น เมือง	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
	of learning and joy of sharing” - เมืองชวอน มีการทำแผนระยะกลางและยาวในส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการระดมความคิดเห็นจากประชากรในเมือง และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่มาจากทุกภาคส่วน (ภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม) เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงาน			ออกแบบมาเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถใช้ชีวิตในโลกยุคใหม่ได้ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ (smartphones)		
จังหวัดพะเยา	- การกำหนดเป้าหมาย/ กลไกการ	- การดึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วมเพื่อพัฒนา	- จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างรายได้ให้เมืองเกิด	- มีการพัฒนาหลักสูตรจาก การสำรวจ	- มีการพัฒนาตัวชี้วัด เพื่อวัดและ	- เนื่องจากเริ่มแรกการพัฒนาเมืองแห่งการ

ประเด็น เมือง	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
	ขับเคลื่อนพะเยาเมืองแห่งการเรียนรู้ 4 ประการ ได้แก่ 1) กลไกการบริหารเมืองแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน 2) ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งเรียนรู้ 3) พะเยาไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และ 4) การเรียนรู้จนยืนได้ด้วยตนเอง มีรายได้ สุขภาพกาย และสุขภาพใจที่มีคุณภาพ	เมืองแห่งการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย มหาวิทยาลัยพะเยา องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เทศบาลเมืองพะเยา และชุมชนมหาวิทยาลัยพะเยาที่เป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาหลักสูตร วิเคราะห์ความต้องการของผู้สูงอายุ/ผู้เรียน/ชุมชน ตลอดจนออกแบบและพัฒนา	การตั้งตัวซึ่งเทศบาลเมืองพะเยา นำโดยรองนายกเทศมนตรีเมืองพะเยา กองการศึกษา กองสวัสดิการ รับผิดชอบเรื่องการศึกษา นอกระบบงบประมาณ และการจัดสรรพื้นที่เพื่อพัฒนาพื้นที่การเรียนรู้ ตลอดจนมีทีม Learning City โดยเฉพาะ ซึ่งเป็นอีก	ความต้องการของชุมชน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแกนหลักในการพัฒนาหลักสูตร สร้างเนื้อหาจากภูมิปัญญาของเมือง หรือ “วิชาภูมิปัญญาท้องถิ่น” ร่วมกับ การศึกษา หลักสูตร reskill upskill newskill จากพื้นที่อื่น บูรณาการผสมผสานองค์ความรู้ทางวิชาการ หรือ Design Thinking	ประเมินผลเมืองแห่งการเรียนรู้โดยอิงตามเกณฑ์ของยูเนสโก อาทิ เรียนรู้แล้วมีรายได้เพิ่มขึ้น เท่าไหร่ เรียนรู้แล้วเกิดแหล่งเรียนรู้ที่แห่งเป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้ผลสะท้อนจากการวัดเพื่อพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ให้เกิดอย่าง ต่อเนื่อง และยั่งยืน	เรียนรู้ของจังหวัด พะเยาเป็น การระดมทรัพยากร จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากหลายภาคส่วน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยพะเยา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน (ชุมชน) ตลอดจน ภายหลังมี การขยายความร่วมมือกับกรมราชทัณฑ์ กรมควบคุมประพฤติ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

เมือง ประเด็น	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
		พื้นที่การเรียนรู้ และประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน - มีการขยายความร่วมมือร่วมกับกรมราชทัณฑ์ กรมควบคุมประพฤติ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ภาคทางการศึกษา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เวียงล่อ เพื่อขยายเมืองไปสู่การเป็น Creative	โครงสร้างที่ดูแลและรับผิดชอบเรื่องเมืองแห่งการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มกลไกความร่วมมือร่วมกับกรมราชทัณฑ์ กรมควบคุมประพฤติ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ขยายไปสู่การเป็น Creative City โดยใช้ฐานของ	กลายเป็นหลักสูตร UP to Upskill/ Reskill/ New Skill ซึ่งประกอบด้วย 3 หลักสูตร ได้แก่ (1) หลักสูตรกิจกรรมการใช้ชีวิตอย่างสร้างสรรค์ (2) หลักสูตรท้องถิ่นกับเทคโนโลยี และ (3) หลักสูตรการสร้างนวัตกรรมเพื่อสังคม - มีการพัฒนาพื้นที่การเรียนรู้ และกำหนดให้แกนหลักของการเรียน		กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เวียงล่อทำให้เมืองแห่งการเรียนรู้มีความยั่งยืนทั้งในมิติของงบประมาณและทรัพยากรด้านอื่น ๆ เช่น บุคคลากรในการขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ พื้นที่การเรียนรู้

ประเด็น เมือง	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
		City โดยใช้ฐานของ Learning City - มีการดึงภาคประชาชน หรือ กลุ่มผู้สูงอายุ ที่เป็นแหล่งสำคัญของ Local Wisdom ของชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ - มีการจัดตั้งคณะทำงานจังหวัดพะเยา เพื่อขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้	Learning City	รู้อยู่ที่รอบกว๊านพะเยา จากนั้นจึงขยายตัวไปยังพื้นที่ต่างๆ โดยรอบกว๊าน มีการสำรวจแหล่งเรียนรู้แต่ละแห่ง รวมถึงระยะทาง ความห่างไกลของศูนย์การเรียนรู้แต่ละแห่ง และพัฒนาแผนที่การเรียนรู้ที่แสดงตำแหน่งของแหล่งเรียนรู้ที่ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนและผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงแหล่ง		

เมือง / ประเด็น	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
				เรียนรู้ได้อย่างสะดวก		
เชียงราย (พระอนุสรณ์ จรณธมฺโม, 2564)	- การสร้าง โรงเรียน ผู้สูงอายุเริ่ม มาจาก แนวคิดของ การส่งเสริม กระบวนการ เรียนรู้ตลอด ชีวิตของ ผู้สูงอายุที่มี ศักยภาพ เพื่อให้ ผู้สูงอายุได้ เรียนรู้ และ พัฒนาทักษะ ในการดูแล ตนเอง ซึ่งจะ นำไปสู่ กระบวนการ การพัฒนา คุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ บน พื้นฐาน แนวคิด “ผู้สูงอายุมี คุณค่าและมี	- โรงเรียน ผู้สูงอายุถูก พัฒนาบน พื้นฐานแบบ มีส่วนร่วม โดยทุกภาค ส่วนร่วมคิด ร่วมทำ และ ร่วมสร้าง นอกจากนี้ ในการ จัดการเรียน การสอนก็ เป็นการ ดำเนินงาน แบบมีส่วน ร่วมของ ผู้สูงอายุ โดย มีการดึง วิทยากร ผู้สูงอายุที่มี ความ เชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน เชี่ยวชาญ ด้านภูมิ	- นอกจาก การเรียนการ สอนที่จัดไว้ ให้ผู้สูงอายุ ได้เรียนตาม ตาราง กิจกรรมของ โรงเรียนแล้ว ผู้สูงอายุยัง ได้ทำ กิจกรรมเข้า แถวเคารพธง ชาติไหว้พระ สวดมนต์ อย่างเช่น โรงเรียนชั้น พื้นฐาน ปฏิบัติกัน นอกจากนี้ ยังมีการ ผลัดเปลี่ยน กิจกรรม นันทนาการ เพื่อสร้าง บรรยากาศ ที่ สนุกสนาน	- การทำ กิจกรรมใน โรงเรียน ผู้สูงอายุจะ ขึ้นอยู่กับ บริบทของ แต่ละพื้นที่ และตาม ความ ต้องการใน การเรียนรู้ ของผู้สูงอายุ - ดำเนินการ จัดการเรียนรู้ สำหรับ ผู้สูงอายุ ภายใต้ โรงเรียน ผู้สูงอายุ จังหวัด เชียงราย ซึ่ง มีรูปแบบ หลักสูตรการ เรียนการ สอนสำหรับ ผู้สูงอายุที่	- มีการ พัฒนา หลักสูตร และกิจกรรม ในโรงเรียน ผู้สูงอายุที่ ครอบคลุมทั้ง วิชาชีพและ วิชาการที่มี ความ เหมาะสมกับ ผู้สูงอายุ - คณะทำงาน ที่ขับเคลื่อน โรงเรียน ผู้สูงอายุและ เครือข่าย โรงเรียน ผู้สูงอายุ มีการพัฒนา วิสัยทัศน์ของ องค์กร ร่วมกันอยู่ เสมอ รวมทั้ง	- มีการสร้าง เครือข่าย โรงเรียน ผู้สูงอายุ อำเภอเมือง จังหวัด เชียงราย ซึ่ง เป็นกลุ่มที่ จัดตั้งขึ้นเพื่อ เป็นตัวกลาง ประสานงาน ในระดับ โรงเรียน ผู้สูงอายุใน เขตอำเภอ เมืองและ หน่วยงาน ต่าง ๆ ที่เข้า มาช่วย ขับเคลื่อน งานด้าน ผู้สูงอายุให้ สามารถ ดำเนิน กิจกรรม ร่วมกันได้

เมือง	ประเด็น	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
		<p>ศักยภาพ” ควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ให้มีส่วนร่วม ในการทำ ประโยชน์แก่ สังคม และ ส่งเสริมการ เรียนรู้ให้ ผู้สูงอายุ โดย เชื่อมโยงกับ ประสบการณ์ ของผู้สูงอายุ นอกจากนี้ สารการ เรียนรู้ จะต้องทำให้ ผู้สูงอายุ สามารถ นำไปใช้ได้ จริงในชีวิต - มีขั้นตอนใน การจัดตั้ง โรงเรียน ผู้สูงอายุที่ ชัดเจน คือ 1) ประชุม</p>	<p>ปัญหา ซึ่งจะ ส่งผลให้การ สนับสนุน เครือข่ายการ พัฒนา โรงเรียน ผู้สูงอายุมี ความยั่งยืน - การก่อตั้ง โรงเรียน ผู้สูงอายุใน เขตอำเภอ เมืองของแต่ละพื้นที่ เกิดจากการ รวมตัวของ ผู้สูงอายุที่ ต้องการทำ กิจกรรม ร่วมกัน รวมถึง เป็น ความคิด ริเริ่มร่วมกัน ของผู้นำใน องค์กร ท้องถิ่น ผู้นำ ชุมชน ท้องถิ่นทั้งที่</p>	<p>แก่ผู้สูงอายุ สร้าง บรรยากาศที่ ดีโดยการ เรียนปนเล่น และใน ส่วน ของการ ประทาน อาหาร กลางวัน นักเรียน ผู้สูงอายุจะ จัดเตรียมกัน มาเอง แล้ว นั่ง รับประทาน อาหาร กลางวัน ร่วมกันเพื่อ สร้าง ความสัมพันธ์ ที่ดีให้ เกิดขึ้นในหมู่ ผู้สูงอายุ - บรรยากาศ ในห้องเรียน โรงเรียน ผู้สูงอายุจะ</p>	<p>ครอบคลุม 6 มิติ ได้แก่ 1) มิติด้าน สุขภาพ 2) มิติด้าน เศรษฐกิจ 3) มิติด้านสังคม ศาสนา ประเพณี และ วัฒนธรรม 4) มิติด้าน สิ่งแวดล้อม และบริการ สาธารณะ 5) มิติด้าน นวัตกรรม และ เทคโนโลยี และ 6) มิติ ด้านสัมมา อาชีพ - โดยแต่ละ กิจกรรมที่จัด ขึ้นจะคำนึง ถึงความสนใจ และความเป็น ประโยชน์ต่อ</p>	<p>มีการวิจัย และ ประเมินผล กิจกรรมของ ผู้สูงอายุ เพื่อ นำผลไปใช้ ในการพัฒนา โรงเรียน ผู้สูงอายุให้มี คุณภาพ และสามารถ ดำเนินการได้ อย่าง ต่อเนื่องและ ยั่งยืน</p>	<p>- การมีส่วนร่วม ของ ชุมชน โดย แต่ละฝ่าย เข้ามามีส่วน ช่วยในการ ขับเคลื่อน และ สนับสนุน กิจกรรม ผู้สูงอายุใน โรงเรียน ที่จะช่วย ส่งเสริมให้ ผู้สูงอายุใน ชุมชนเป็น ผู้สูงอายุที่ “สูงวัยอย่าง สง่า ชรา อย่างมี คุณภาพ” - ทั้งนี้ มี องค์กรประกอบ ของ เครือข่าย คือ</p> <p>1) กรรมการ ที่จะเข้ามา ทำหน้าที่ใน</p>

เมือง ประเด็น	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
	<p>ประชาคม เพื่อสร้าง ความเข้าใจ และขอความร่วมมือจาก พื้นที่ 2) คัดเลือกและ แต่งตั้ง คณะทำงาน ขับเคลื่อน เพื่อ ดำเนินงาน โรงเรียน ผู้สูงอายุ 3) จัดทำแผน ขั้นตอนใน การ ดำเนินงาน 4) จัดตั้ง โรงเรียน ผู้สูงอายุ 5) ขับเคลื่อน การ ดำเนินงาน และ 6) ติดตาม และ ประเมินผล</p>	<p>เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ พระสงฆ์ ชมรม ผู้สูงอายุ ประชาชน และผู้ที่มี ส่วน เกี่ยวข้องที่มี ความ ต้องการ ร่วมกันที่ ต้องการจะ พัฒนา ผู้สูงอายุใน ชุมชน</p>	<p>เป็น บรรยากาศที่มีแต่ความ สนุกตาม ลักษณะของ ผู้สูงอายุ โดย ผู้สูงอายุที่มา เรียนใน โรงเรียน มี ความเป็น กันเองไม่ถือ ตัว มีการเล่น เกมส์เพื่อ บริหารสมอง แก่ผู้สูงอายุ ตลอดจน มีการร้อง การรำ เพื่อ การสร้าง ความบันเทิง สลับกับการ เรียนรู้ในวิชา ต่าง ๆ</p>	<p>ผู้สูงอายุเป็น หลัก - นอกจากนี้ ในการ จัดการเรียน การสอนจะมี วิทยากรจิต อาสาที่เป็น ผู้สูงอายุ ซึ่ง แสดงให้เห็น ว่า นอกเหนือจาก โรงเรียน ผู้สูงอายุจะเป็น พื้นที่ใน การเรียนรู้ แล้ว ยังเป็น พื้นที่ที่ ผู้สูงอายุได้ แสดง ศักยภาพโดย การถ่ายทอด ภูมิปัญญา/ องค์ความรู้ ประสบการณ์ที่สั่งสมแก่ บุคคลอื่น เพื่อเป็นการ</p>		<p>การบริหาร จัดการด้าน เครือข่าย โรงเรียน ผู้สูงอายุ ซึ่ง มาจาก คณะกรรมการ ของ โรงเรียน ผู้สูงอายุใน แต่ละพื้นที่</p> <p>2) กติกา แนวทางการ ปฏิบัติที่ ยึดถือและ ปฏิบัติ ร่วมกัน ซึ่ง เกิดขึ้นจาก ความเห็น ของสมาชิก ในกลุ่ม เครือข่าย โรงเรียน ผู้สูงอายุ</p> <p>3) กิจกรรม งานเครือข่าย ของโรงเรียน ผู้สูงอายุ ซึ่ง</p>

ประเด็น เมือง	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
	การดำเนินงาน			สืบสานภูมิปัญญาให้อยู่คู่กับชุมชนอีกด้วย		เป็นเวทีกลางในการทำกิจกรรมร่วมกันของโรงเรียนผู้สูงอายุในระดับอำเภอ จังหวัด และภาค จะกระตุ้นให้นักเรียนผู้สูงอายุในแต่ละโรงเรียนมีการพัฒนาตนเอง มีการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ร่วมกัน 4) กองทุน โดยจะมีเครือข่ายโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นศูนย์ประสานงานระหว่างโรงเรียน

เมือง ประเด็น	Develop a plan	Involve all stakeholders	Celebrate learning	Make learning accessible to all	Monitor and evaluate progress	Ensure sustainable funding
						ผู้สูงอายุ และหน่วยภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เข้ามา มีส่วนช่วยขับเคลื่อน กิจกรรมของผู้สูงอายุ ทั้งในเรื่องของงบประมาณ และทรัพยากร ด้านอื่น ๆ

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปเป็นแนวทางทางการพัฒนาและสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุตาม 6 ขั้นตอนของ UNESCO ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปแนวทางทางการพัฒนาและสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ

ที่	ประเด็น	แนวทางทาง
1	Develop a plan: การวางแผน	<ul style="list-style-type: none"> - มีวิสัยทัศน์ กำหนดเป้าหมาย และกลไกการขับเคลื่อนในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างภาครัฐ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/ภาคีเครือข่าย และประชากรในเมือง - วางแผนการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ที่มีความยั่งยืน มีความครอบคลุมทั้งด้านการศึกษาและสุขภาพ และเพื่อคนทุกช่วงวัย รวมถึงผู้สูงอายุด้วย - มีการทำแผนระยะกลางและยาวในส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ที่	ประเด็น	แนวทางทาง
		<ul style="list-style-type: none"> - ในแต่ละเมืองมีการจัดตั้งศูนย์/หน่วยงานที่มีความเป็นอิสระต่อส่วนกลาง เพื่อให้มีอิสระในการออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับประชากรและบริบทของพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามยังคงต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานต่อส่วนกลางอย่างสม่ำเสมอ
2	Involve all stakeholders: สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	<ul style="list-style-type: none"> - ระดมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเมือง ทั้งที่มาจากภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และภาคประชาชน รวมถึง มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่มาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลากหลายภาคส่วนเพื่อขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน - มีการจัดประชุมในเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณะกรรมการเป็นประจำ
3	Celebrate learning: ส่งเสริมในการจัดเทศกาลและงานกิจกรรมต่าง ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างแหล่งเรียนรู้/พื้นที่การเรียนรู้ที่กระจายอยู่รอบเมือง ให้อยู่ในระยะการเดินทางของวัยสูงอายุ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างสะดวกที่สุด - มีการจัดทำตาราง/ปฏิทินกิจกรรมล่วงหน้าประชาสัมพันธ์ในหลากหลายช่องทาง เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าร่วมได้ตามความต้องการ - มีการจัดเทศกาลใหญ่ของเมืองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/ภาคีเครือข่ายตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในเมือง
4	Make learning accessible to all: ส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะเป็นแพลตฟอร์มการเรียน เว็บไซต์ โทททัศน์ หรือช่องทางการติดต่อสื่อสาร เช่น WeChat Line - มีสำรวจความต้องการและความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงรายวิชาสำหรับผู้สูงอายุตามความต้องการและความสนใจของผู้สูงอายุอยู่เสมอ - มีรายวิชาที่ออกแบบมาเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถใช้ชีวิตในโลกยุคใหม่ได้ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ (smartphone) การใช้เครื่องครัวหรืออุปกรณ์อัจฉริยะ - ใช้พื้นที่การเรียนรู้ให้ผู้สูงอายุได้แสดงศักยภาพโดยการถ่ายทอดภูมิปัญญา/องค์ความรู้ประสบการณ์ที่สั่งสมแก่บุคคลอื่น
5	Monitor and evaluate progress:	<ul style="list-style-type: none"> - มีกระบวนการประเมินผลและวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงบทเรียน/กิจกรรมตามความต้องการของผู้เรียน

ที่	ประเด็น	แนวทางทาง
	ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้า	- มีการจัดประชุมคณะกรรมการที่มาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลากหลายภาคส่วนเป็นประจำ เพื่อปรึกษาหารือและรายงานผลการดำเนินงานทั้งในส่วนข้อดีที่ควรมีการดำเนินงานต่อไป และข้อเสียที่ต้องมีการแก้ไข - มีการพัฒนาตัวชี้วัด เพื่อวัดและประเมินผลเมืองแห่งการเรียนรู้โดยอิงตามเกณฑ์ของยูเนสโก
6	Ensure sustainable funding: สนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอและมั่นคง	- นอกจากการระดมทรัพยากรด้านงบประมาณจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/ภาคีเครือข่ายแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการระดมทรัพยากรด้านอื่นด้วย เช่น พื้นที่การเรียนรู้ โดยบางพื้นที่ก็เป็นสถานที่ในการทำกิจกรรม บางพื้นที่ก็ใช้สำหรับการประชาสัมพันธ์กิจกรรมในการเรียนรู้ เป็นแหล่งวางขายสินค้าจากผู้เรียน ซึ่งทุกพื้นที่ล้วนแต่ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรในเมืองทั้งสิ้น เพื่อให้การสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้มีความยั่งยืน

สรุป

แนวทางการพัฒนาและสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ ตาม 6 ขั้นตอนของ UNESCO ซึ่งได้แก่ 1) Develop a plan: การวางแผน 2) Involve all stakeholders: สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3) Celebrate learning: ส่งเสริมในการจัดเทศกาลและงานกิจกรรมต่าง ๆ 4) Make learning accessible to all: ส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ 5) Monitor and evaluate progress: ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้า และ 6) Ensure sustainable funding: สนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอและมั่นคง ทั้งนี้ แต่ละเมืองมีจุดเด่นที่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่เหมือนกันคือ มีการกำหนดมิวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และกลไกการขับเคลื่อนในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างภาครัฐ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/ภาคีเครือข่าย และประชากรในเมือง มีการระดมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเมือง ทั้งที่มาจากภาครัฐ เอกชน ประชาสังคมและภาคประชาชน รวมถึง มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่มาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลากหลายภาคส่วนเพื่อขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน มีการสร้างแหล่งเรียนรู้/พื้นที่การเรียนรู้ที่กระจายอยู่รอบเมือง โดยอยู่ในระยะการเดินทางของวัยสูงอายุ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างสะดวกที่สุด มีการสำรวจความต้องการและความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงรายวิชาสำหรับผู้สูงอายุตามความต้องการและความสนใจของผู้สูงอายุอยู่เสมอ มีการจัดประชุมคณะกรรมการที่มาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลากหลายภาคส่วนเป็นประจำ เพื่อปรึกษาหารือและรายงานผลการดำเนินงานทั้งในส่วนข้อดีที่ควรมีการดำเนินงานต่อไป และข้อควรปรับปรุงที่ต้องมีการแก้ไข และควรให้ความสำคัญกับการระดมทรัพยากรด้านอื่นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/ภาคีเครือข่าย นอกเหนือจากการระดมทรัพยากรด้านงบประมาณ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุตามแนวคิดของยูเนสโก

1. การวางแผนและกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน
  - 1.1 จัดทำแผนแม่บทระดับเมืองที่มีเป้าหมายและกลไกการขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรมโดยมีการบูรณาการร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน
  - 1.2 จัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุในแต่ละพื้นที่ โดยให้มีอิสระในการออกแบบหลักสูตรและกิจกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน
  - 1.3 กำหนดแนวทางการพัฒนาที่มีความยั่งยืนและครอบคลุมทุกช่วงวัยโดยเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
  - 2.1 จัดตั้งคณะกรรมการเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยผู้แทนจากทุกภาคส่วนเพื่อร่วมกำหนดนโยบายและขับเคลื่อนการดำเนินงาน
  - 2.2 สนับสนุนให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับฟังความคิดเห็นจากผู้สูงอายุและประชาชนทั่วไปเพื่อนำมาปรับปรุงแนวทางการดำเนินงาน
  - 2.3 ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกเมือง รวมถึงภาคประชาสังคมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ
3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมและเทศกาลการเรียนรู้
  - 3.1 จัดกิจกรรมและเทศกาลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้สูงอายุและกระจายพื้นที่การเรียนรู้ให้เข้าถึงได้ง่าย
  - 3.2 พัฒนาปฏิทินกิจกรรมที่เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้สะดวก
  - 3.3 สนับสนุนให้มีการจัดนิทรรศการและเทศกาลเฉพาะสำหรับผู้สูงอายุเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. การเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับทุกคน
  - 4.1 พัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ เช่น การใช้เทคโนโลยีที่เข้าถึงง่าย แพลตฟอร์มออนไลน์ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์
  - 4.2 จัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับผู้สูงอายุ เช่น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สุขภาพและโภชนาการ การบริหารจัดการการเงิน และศิลปวัฒนธรรม
  - 4.3 สร้างพื้นที่ให้ผู้สูงอายุสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ให้กับคนรุ่นใหม่ เช่น ผ่านกิจกรรมอาสาสมัครและการสอนงานฝีมือที่บ้าน

5. ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้า

- 5.1 จัดทำระบบการติดตามและประเมินผลที่เป็นมาตรฐานโดยอิงตามแนวทางของยูเนสโก
- 5.2 จัดประชุมคณะกรรมการเมืองแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อตรวจสอบผลการดำเนินงานและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปปรับปรุง
- 5.3 พัฒนาตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลกระทบของเมืองแห่งการเรียนรู้ต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและประชากรในเมือง

6. สนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอย่างยั่งยืน

- 6.1 กำหนดแหล่งงบประมาณที่มั่นคงทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงการระดมทุนจากภาคประชาสังคม
- 6.2 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การใช้สถานที่สาธารณะเป็นพื้นที่การเรียนรู้
- 6.3 พัฒนาแนวทางสร้างรายได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากโครงการฝึกอบรมของผู้สูงอายุ

การพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุจำเป็นต้องมีการวางแผนที่ชัดเจน การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน การเข้าถึงการเรียนรู้ที่หลากหลาย การติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และการจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ นโยบายดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2567). ทำความรู้จัก ‘พดุมพลัง’ (Active Ageing) พลังพิเศษของคนสูงวัย ที่ทำให้กายและใจไม่ร่วงโรยไปตามกาลเวลา. Retrieved 6 กันยายน from <https://section09.thaihealth.or.th/2024/04/10/active-ageing/>
- พระอนุสรณ์ จรณธมโม. (2564). การพัฒนาเครือข่ายโรงเรียนผู้สูงอายุอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2563). สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2562. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย (มส.ผส.)
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. (2567). ประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2567. <https://ipsr.mahidol.ac.th/population-gazette/>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2564). สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย ในมิติความต่างเชิงพื้นที่ พ.ศ. 2564 https://www.nso.go.th/nsoweb/storage/ebook/2023/20230506145038_72776.pdf

- Cadorin, L., Grassetto, L., Paoletti, E., Cara, A., Truccolo, I., & Palese, A. (2020). Evaluating self-directed learning abilities as a prerequisite of health literacy among older people: Findings from a validation and a cross-sectional study. *International journal of older people nursing*, 15(1), e12282.
- Hosnjak, A., Ilic, B., Kurtovic, B., Ledinski, F. S., & Smrekar, M. (2020). Development strategies in the field of lifelong learning of older adults. *Acta Medica Martiniana*, 20(3), 122-132.
- Luppi, E. (2011). Education in old age: An exploratory study. *International Journal of Lifelong Education*, 28. <https://doi.org/10.1080/02601370902757125>
- OECD. (2020). "Case study: Lifelong learning in Korea". in *Strengthening the Governance of Skills Systems: Lessons from Six OECD Countries*. <https://doi.org/https://doi.org/10.1787/cd2b486a-en> (OECD Publishing, Paris)
- Ravee Sajjasophon. (2015). The Scenario of a Learning City Model Based on the Lifelong Learning Concept to Develop the Active Aging of Thai Elderly. *Journal of Political Science and Public Administration, Kasetsart University (PSPAJKU)*, 36 (357 - 370).
- Saul McLeod. (2024). *Maslow's Hierarchy of Needs*. Retrieved 1 September 2024 from <https://www.simplypsychology.org/maslow.html>
- Schaie, K. W. (1977). Toward a stage theory of adult cognitive development. *Int J Aging Hum Dev*, 8(2), 129-138. <https://doi.org/10.2190/1tea-m6pk-28a0-49hv>
- UNESCO. (2019). *Building a learning city*. Retrieved 4 September from <https://www.uil.unesco.org/en/learning-cities/build-learning-city>
- WHO. (2020). *Ageing*. Retrieved 12 December from https://www.who.int/health-topics/ageing#tab=tab_1